

Sua da dirdiratzen enbor-ertz erdian,
poz dauzkagu biotzak pakezko ozkarbian.
Amonak zizaillutik diardu ipuinketan,
aur ta nausi gaitula adi ezpañetan.

Zuri-zuri elurra teillatu erlaxean,
izotz ziztorra dindil xorta etengean...
Gu gauden orain beintzat maitasun kantari,
ederra egiñikan supazter onari.

OTSAILLEZ

Neguak, ba, ematen digu astia epez ipui ta elezar kontaketan jardun al izateko. Bere zoroaldiak, orraitio, izan oi ditu, orain euri-zaparrada, odei-murru ta elur-malo etengabeak, eta gero eguzki epel gozatsua, gaixo ekarle galanta. Otsailla da ortan aukerako.

«Mutil koxkor bat,..»,

Zurubi gora Negu badoa,
otso illean sar gera;
atzo Eguzki-k txeraz dizkigu
izpiak igor lurrera,
eta otsailla izanik ere
badute lorak ernerera.
Baiña neguak oraindik duke
bere sumin esnaera,
bizkar gaiñetik astinduz zapla
berozko gili gupera.

Sasoiz euria, sasoiz elurra
ditugu beti etekin,
gaurko biguna biar ankerra
iñolaz etor ez dedin,
otsaillez bego mendia zuri,
zerua goibel ta gordin;
adu txarreko illa dugu au
euritsu ba da, atsegin
izango digo lugiñak aski,
baíta igali, gari mozkin.

Euskeraz bada esakun zarra
otsailla belztu naizkoa:
«Egur-tokian sartu ornen zun
beraren ai tatzakoa:
ama ordea leixibontzira
bota ornen zun gaixoa».
Dena delarik, muzin, aldakor,
agertzen zaigu osoa,
ez jan ezta lan dugunarekin
arduraz ibiltekoa.

Bazter inguru ba dut lanik,
ez nadin beraz nagitsu:
soro lanean darabilzkidan
tramankuluak berritu,
urak ibilliz egin zotaskak
ta auzobideak berdindu,
kortako egal, orma zilloak,
sapai azpiak zuritu:
Nere ta nereen bizitoki dan
etxe aldea txukundu.

Nere andreak du aspalditxo
oillotegian oitura,
azpi ta ota garbi izateko
berak du egiz ardura,

Otsail aldiko txita mordoa
ongi bai dator errura,
bi oillo loka sartu dizkitzu
mimen-otzara barrura.

Aspaldi dauzkat igali-zerak,
—sagar, madari, kakiak-
esku goxo ta iraupen muker
azal ta sustrai garbiak,
adar ta enbor itzaifien aurka
boordel.-saldaz igurtziak.
Olaxe ditut gesal, zomorro
ta bestelako piztiak
adar, besanga, enborretatik
udarako erauziak.

Sagasti landak txakundu ditut,
ta kímu berriak sartu;
madari-ondo igaz sartuak
aurten dizkitzut txertatu,
adar zurgarri ta gailla alperrak
ditut errukige moztu.
Loretegiko bazterrak ere
atzo nítuen apaindu.
Labur: aurtengo iñaus-lanak
ilberan ditut amaitu.

Azitarako arbi-udarbiak
lore-tokira aldatuz,
kristal azpian tomate, uraza,
piper ta kuiak eraturuz,
leketako illar ta babarrunak
orma ondoan lekutuz,
porru motz lodi, ostro zuridun
azelkia lurreratuz,
osotu ditut neguko lanak
gogo bizi ta kementsuz.

emakumaren esku maratzak
obe du ortan aztura.

Etxe barruan, korta-leioak
aizea bear berritu,
nere abereen qgeak ere
gogoz bear ditut zaitu,
loi ta zikiñak, zoko-egalak
arreta biziz garbitu;
atseden guri dezaten beti
eta esnekoi agertu,
azpigarria, dena delako,
sarde-puntaz barreiatu.

Obari asko dauzkagu lanak
batez ere uda-goienez
egiñak baldin ba dira
negu latzaren bildurrez.
Sasoiz nitun ganbararatu
labore saskiak eurrez,
intxaur ta sagar, gaztaiña ta urre,
maats, kaki eta tomatez,
piper, lursagar eta bestelakoz
ainbat otzara gutxik lez.

Baserri baten ez dator gaizki
urte guztiz txerrikia,
guk emen beintzat orixe dugu
naitaezko janaria.
Berandu xamar izanik ere
atzo u genuen txerria,
bizkar mardula, anka txikiak,
saietsez ongi betia.
Urdai ta zezin aurtengo urtez
guk bai lapiko guria!